

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **R. V.**, zastoupen: JUDr. Jan Zůbek, advokát se sídlem Radhošťská 1942/2, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015, č.j. 25568/DS/2014/SR, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. **Napadené rozhodnutí**

[1] Rozhodnutím, které učinil žalobce předmětem žaloby, zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Bydžov, odbor dopravy (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 20.11.2014, čj. SZ:D/04/14/N/Hla, sp. zn. D/182126/2014/Hla/1686/2014, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky ze dne 1.9.2014 proti oznámení správního orgánu I. stupně. Tímto oznámením bylo žalobci sděleno, že ke dni 11.8.2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Současně byl v souladu s ust. § 123c odst. 3 téhož zákona vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

II. Žalobní námitky

[2] Ve včasné žalobě žalobce především rozporoval správnost závěru žalovaného, který dovedl odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že nebylo povinností správních orgánů vyžadovat si jako podklad pro rozhodnutí jednotlivé pokutové bloky, pokud žalobce své námitky žádným způsobem nekonkretizoval a nepodložil žádnými důkazy. Tento závěr považoval žalobce za nesprávný zejména s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 5As 39/2010-76, a rozhodnutí ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008-44, přičemž citace částí odkazovaných rozhodnutí použil jako argument na podporu důvodnosti podané žaloby. Uzavřel, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a proto se domáhal jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení včetně povinnosti nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[3] Žalovaný ve vyjádření ze dne 23.3.2015 prakticky ocitoval obsah podané žaloby, kterou označil za nedůvodnou. Odkázal na jednotlivé podklady obsažené ve správním spise a zdůraznil, že žalobce žádným způsobem nekonkretizoval a nedoložil jím vyslovené pochybnosti, že se v minulosti zjištěných přestupků nedopustil. Konkretizoval, na základě jakých podkladů správní orgán I. stupně o námitkách žalobce rozhodoval. Všechny podklady (oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a stejně tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29.5.2013, jak uvedeno pod bodem [7]) obsahovaly nezpochybnitelné údaje o osobě žalobce, přičemž dostatečným způsobem osvědčují, jakého přestupku, kdy a jakého porušení zákona o silničním provozu se žalobce dopustil, a jaký počet bodů mu byl za konkrétní přestupková jednání zaznamenán. Tyto důkazy vyhodnotil žalovaný jako způsobilé podklady pro záznam v registru řidičů, když správní orgán I. stupně vycházel při rozhodování z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Trval proto na zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

[4] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a to v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“). O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání s odkazem na ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

[5] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 1.9.2014 námitky do oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 14.8.2014, které směřovaly proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl, že **vznáší námitky proti veškerým záznamům**, neboť si není vědom, že by se všech předmětných přestupků dopustil. Zároveň požádal správní orgán I. stupně, aby v souladu s „ustálenou judikaturou“ Nejvyššího správního soudu vyžádal spisovou dokumentaci ke všem přestupkům a následně žalobce o shromáždění podkladů informoval.

[6] Správní orgán I. stupně si obstaral výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků: 1) ze dne 21.12.2011 za přestupek dle § 125c odst. 1) písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, kdy mu byly mu odpočteny 2 body; 2) ze dne 5.10.2012 za tentýž přestupek s odpočtem 2 bodů; 3) ze dne 30.10.2012 opět za stejný přestupek rovněž s odpočtem 2 bodů; 4) ze dne 26.6.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. téhož zákona s odpočtem 4 bodů; 5) ze dne 11.8.2014 za přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 3. téhož zákona s odpočtem 3 bodů.

[7] Následně si správní orgán I. stupně rovněž vyžádal oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala výše specifikovaných přestupků pod body 1) – 3), a dále pod bodem 5). Na všech oznámeních je jasně identifikována osoba přestupce, datum, místo a čas spáchání přestupku, jasný popis skutku včetně odkazu na konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu, které žalobce svým chováním porušil, čímž spáchal jednotlivé konkretizované přestupky. K přestupku pod položkou 4) předchozího bodu je ve správním spise založeno rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odbor správní, ze dne 29.5.2013, které nabylo právní moci dne 20.6.2013. Jen pro úplnost krajský soud podotýká, že i toto rozhodnutí obsahuje veškeré identifikační údaje o osobě přestupce, popis skutku a výrok o vině a trestu za jasně specifikovaný přestupek.

[8] Dne 10.9.2014 doručil žalobce obsahově shodné námitky s námitkami datovanými 1.9.2014. Přiložil k nim ovšem plnou moc k zastupování, ke kterému zmocnil svoji manželku Jitku Vojtašovou.

[9] Přípisem ze dne 25.9.2014 vyzval správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), žalobce k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Tuto výzvu doručil přímo žalobci, byť byl tento v dané fázi správního řízení již zastoupen zmocněnkyní. Žalobce se nicméně dne 8.10.2014 osobně dostavil, požádal o fotokopii celého spisu, v čemž mu bylo vyhověno. Žádné změny či doplnění nežádal s tím, že své stanovisko doručí ve lhůtě pěti dnů. Dne 14.10.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření, které je v zásadě obsahově shodné s podáním ze dne 1.9.2014 a 10.9.2014. Je toliko rozšířeno o požadavek žalobce, aby mu byly předány kopie pokutových bloků, aby je mohl zkontrolovat.

[10] Poté již následuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20.11.2014, kterým byly písemné námitky žalobce zamítnuty jako neodůvodněné a současně bylo potvrzeno provedení všech zapsaných záznamů a počtu bodů dosažených řidičem v jeho bodovém hodnocení. V rozhodnutí správní orgán I. stupně shrnul výsledky jím provedeného řízení a popsal důkazy, kterými disponoval. Zachytil jednotlivá přestupková jednání žalobce tak, jak vyplynula ze shromážděných podkladů. Připomněl, že v řízení o námitkách je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam počtu bodů dosažených řidičem v bodovém hodnocení. Podklady pro rozhodnutí považoval za dostatečné pro prokázání přestupkového jednání žalobce a následného zápisu bodů. S ohledem na neurčitost námitek vznesených žalobcem nepovažoval za nezbytné vyžadovat další důkazy, konkrétně pokutové bloky. Námitky vyhodnotil jako nedůvodné, a proto je s odkazem na ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl.

[11] Správní orgán I. stupně opomněl v písemném vyhotovení rozhodnutí žalobce poučit o místě, lhůtě a způsobu podání opravného prostředku, kterým je v daném případě odvolání. Rozhodnutí bylo opět doručeno dne 28.11.2014 přímo žalobci namísto jeho zmocněnkyni.

I přesto žalobce zareagoval odvoláním, které správnímu orgánu I. stupně doručil dne 8.12.2014.

[12] Předně v něm poukázal na pochybení, které se týkalo absence poučení o odvolání. Odkázal na ust. § 68 odst. 5 a § 83 odst. 2 správního řádu, které v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení umožňuje v zásadě podat odvolání nejpozději do 90 dnů ode dne oznámení. Tato obrana žalobce není v projednávané věci případná, neboť rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 28.11.2014, odvolání pak správnímu orgánu dne 8.12.2014, tedy i přes chybějící poučení o odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě (§ 83 odst. 1 s.ř.s.). Obsahově je toto odvolání dále zcela totožné s posléze uplatněnou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 (viz bod[1]).

V. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

[13] Krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s., soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, event. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42).

[14] Vytkne-li žalobce napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Soud není povinen ani oprávněn za žalobce domýšlet, jakými konkrétními kroky mělo dojít k porušení žalobcem namítaných právních ustanovení, z jakých konkrétních důvodů pokládá žalobce žalované rozhodnutí za nesrozumitelné a nedostatečně odůvodněné, apod. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

[15] Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

[16] Ke shora uvedenému krajský soud konkretizuje, že od samého počátku řízení vedeného před správními orgány žalobce uplatňoval námitky výlučně v rovině obecné, bez jakékoli jasné a přímé souvislosti s jeho osobou. Krom, od samotného počátku obecného tvrzení, že se nemohl všech uvedených přestupků dopustit jen on sám, žalobce žádný věcný důkaz a jasný argument, který by jeho obecnou námitku konkretizoval, čímž by svým způsobem zavázal správní orgán k dalšímu doplnění dokazování (ať již vyžádáním si pokutových bloků, výsledkem svědků žalobcem event. navržených, vyhodnocením důkazů předložených žalobcem apod.), nepředložil. Neučinil tak ani vůči žalovanému, rovněž tak jen v rovině obecné zůstaly jeho námitky vtělené do žaloby předložené soudu k rozhodnutí. Žalobce měl dle přesvědčení krajského soudu poté, kdy mu byla předložena kopie správního spisu, jejíž součástí jsou oznámení o spáchání jednotlivých přestupků, dostatek informací k tomu, aby zcela jasně a konkrétně zpochybnil svoji účast na těchto přestupcích, event. alespoň na některém z nich, a to včetně bližší konkretizace skutečností vylučujících jeho účast na tom kterém přestupku. Z hlediska prosté logiky, a to i s připuštěním určité míry intenzity „zapomínání“, by měl být žalobce schopen sám sobě odpovědět, zda-li to byl on, kdo byl potrestán dne 5.10.2015 u motorestu Kopicák, dne 30.10.2012 ve Vlčkovcích v Podkrkonoší, dne 11.8.2014 v Novém Bydžově, kde má hlášený pobyt, apod. Pokud měl o spáchání přestupků pochybnosti, pak důkazy shromážděné správním orgánem I. stupně mu jistě mohly a měly „osvěžit“ paměť do té míry, aby byl schopen konkretizovat alespoň jediný přestupek, kterého se dopustit nemohl, a to včetně připojení věcné argumentace a navržení konkrétních důkazů na podporu svého tvrzení. Nic takového však žalobce neučinil, a proto krajský soud akceptuje přístup správních orgánů, které neshledaly důvodným vyhovět žalobcově požadavku na obstarání si jednotlivých pokutových bloků. Žalobcem odkazované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 5As 39/2010-76, není pro daný případ příhodné. V tomto rozhodnutí totiž žalobce konkretizoval přestupek, kterého se nemohl dopustit, tvrdil, že se v daný den žádného blokového řízení nezúčastnil, a proto nemohl vyslovit souhlas se zjištěním přestupku ani se zaplacením pokuty na místě samém nebo později.

[17] Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela*

v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

[18] V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

[19] Příklad typově prakticky shodný s případem žalobce posuzoval v řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 4.1.2012, č.j. 3As 19/2011-74. V něm žalobce dokonce namítl, že si není vědom spáchání přestupku z konkrétního data, nicméně argumentačně tuto pochybnost ničím nedoložil. Nejvyšší správní soud dospěl k následujícímu závěru: *„Na rozdíl od případu řešeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dospěl Nejvyšší správní soud v projednávané věci k závěru, že oznámení obsahovalo dostatečné množství údajů, které prokazovaly, že se zde vymezený přestupek dne 29. 4. 2008 stal a že se jej dopustil právě žalobce. **Jestliže žalobce ve svých námitkách pouze uvedl, že si není spáchání přestupku vědom, aniž toto tvrzení dále konkretizoval či navrhoval důkazy, nemohlo dojít ke zpochybnění obsahu oznámení o projednání přestupku.**“*

[20] Dílčí pochybení správního orgánu I. stupně týkající se nesprávného způsobu doručování písemností, při němž bylo namísto žalobcem zvolené zmocněnkyni doručováno přímo žalobci, nemělo na zachování práv žalobce žádný negativní dopad, tedy tímto pochybením nebyl krácen na svých právech. I přesto, že bylo doručováno v rozporu s požadavkem žalobce, ten na jednotlivé výzvy správního orgánu I. stupně, včetně vydaného rozhodnutí, vždy včas reagoval, v žádném podání na toto pochybení neupozornil, svá práva si tak střežil v tomto ohledu způsobem dostatečným.

[21] S přihlédnutím ke všem okolnostem projednávané věci, včetně výše citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, vyhodnotil nadepsaný soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnul.

III. Náklady řízení

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný žádné náklady řízení neuplatňoval.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. října 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu